

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 33.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813909120/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

Nogen ideeløstere Talemaade end den ofte gjentagne „ulykkelig Kjærlighed," gives der næppe. Og dog hører man den atter og atter omtale og anføre som Marsagen til hele Rivets „grand misère ouvert." Men jeg haaer at den Lid er nær, da man vil see drune Elendighed i sit rette Døds, og nævne den ved sit rette Navn: grand chimère, thi af intet er den opstaaet, intet er den, og til intet fører den. Den er altsaa en Modsatning til Kjærligheden som udgaet fra alt og fører til alt; den er Mangel paa Kjærlighed, thi dette er den eneste virkelige Ulykke: ikke at elske.

Kjærligheden maae jo have en Gjenstand, og det en Gjenstand som er elskværdig; thi med fuld Besjæffethed kan jo aldrig noget Menneske forelske sig i andet end det Gode og Skjønne. — Men naar man nu elsker det Skjønne hvor det ikke findes? Saa bliver man stuffet, erkjender at det var Idealet man tilbad i en falsk Form; Formen taber den indbildte Betydning, men Idealet taber ikke; var det virkelig det Gode og Skjønne, saa vil det aabenbare sig for den trofaste Tilbeder, thi Ideen svæver ikke i Skyerne, man behøver ikke at valse til den — i den lever, ere og røres vi, og den giver sig tilkjende for os paa utallige Maader, og i utallige Stikfæser. Men den vil ikke tages med Storm! Hvo der ikke vil vente paa den og arbeide for den, var det saa i 80,000 Aar, er den ikke værd. Den utaalmodige, begjærlige Attraa siger den tilbage for, medens den affører sin Helighed